

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četr leta " 3—
na mesec " 1'10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petit vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve paroline se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četr leta " 4'50
na mesec " 1'60

Za inozemstvo celo leto " 28—
Upravištvo: Knafljova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Ogrski državni zbor. — Adresna debata končana.

Budimpešta, 21. julija. Po dva-tedenskem prerivanju se je vendarle včeraj končala adresna debata v ogrskem državnem zboru in sicer z ostrim in pikrim zaključnim govo-rom bivšega predsednika Julija Ju-stha, ki je vse neuspehe svoje pri vo-litvi propadle stranke zvalil na ramo sedanje prevladujoče delovne stran-ke in sedanje vlade. Med Justhovim govorom je prišlo do ostrih kontro-verz med njimi in poslancem delovne stranke grofom Mondbachom. Posle-dica te kontraverze je poziv na dvo-boj. Na koncu je opozicija Justha kar najživahneje aklamirala.

Boromejska enciklika. — Protestno gibanje med avstrijskimi protestanti.

Dunaj, 21. julija. Dunajski pro-testantski prezbiterij ima danes sejo, v kateri hoče najodločnejše protesti-rati proti publitiranju boromejske enciklike v dunajski nadškofiji. Pro-testnemu gibanju so se pridružili tudi starokatoliki. Istotako se pri-rede po vsej Avstriji v takoinenovanih senijoratih zborih in v posamez-nih mestih protestna zborovanja protestantov radi razglasitve enci-klke. Med drugimi se bodo vršila protestna zborovanja tudi v Gradcu, v Ljubnem na Zgornjem Štajerskem in v Celju.

Po adresni debati v ogrskem držav-nem zboru.

Budimpešta, 21. julija. V zadnjih dneh je prišlo radi številnih žalitev, ki so padle tekom adresne debate, do pet častnih afer, ki se rešijo danes ali jutri.

Minister zunanjih zadev, grof Aeren-thal v Marijinih Varih.

Dunaj, 21. julija. Danes se odpe-lje minister zunanjih zadev, grof Aerenthal, v Marijine Vari. Tamkaj se sestane z grofom Aerenthalom no-vi nemški državni kancelar Kider-len-Wächter. Opreka pa se, da bi se pri tej priliki razpravljale kake važ-njše stvari med obema državniko-ma. Nasprotno je soglasje med obe-ma državama tako popolno, da ni prav nobenih točk, glede katerih bi bilo treba, da bi se razpravljalo ob-sežneje o njih. V Marijinih Varih se sestane z grofom Aerenthalom naj-brže tudi turški zunanji minister, vendar pa glede tega sestanka sedaj še ni nič gotovega. Že iz tega se lah-ko razvidi, da v zblizanju med Tur-čijo in trozvezo za sedaj še ne more biti nobenega govora. Častniška po-ročila o iskanju zaslonbe s strani Turčije pri trozvezi, se more imeno-vati le nekaka hvaležnost Turčije, ki je zlasti nasproti Nemčiji radi njenih korakov v korist Turčije, res hvaležnosti dolžna.

Trgovinska pogodba med Avstrijo in Srbijo.

Dunaj, 21. julija. Trgovinska po-godba med Avstrijo in Srbijo je že perfektna. Pogodbo podpišejo v par dneh. Srbska se je zadovoljila z mno-

go manjšimi koncesijami, nego jih je imela v trgovinski pogodbi, ki se je anulirala leta 1908. Avstro-Ogrska ni glede znižanja tarifov stavila skoraj nobenih pogojev in je le za-sledovala to, da ne sklne nikake pogodbe glede največje trgovinske ugodnosti, temveč da stopi na mesto take pogodbe popolnoma normalna carinska pogodba, četudi se ne more trditi, da pomenja taka pogodba bog-ve kako pridobitev ali ugodnost. Se-danja trgovinska pogodba nima niti za srbsko, niti za avstro-ogrsko tr-govstvo posebnih udobnosti in ugod-nosti. Zlasti se mora omeniti, da je bil za časa ogrskega poljedelskega ministra Daranyja dovoljen večji kontingent za uvoz klavne živine, nego po sedanjih trgovinskih pogod-bah s Srbijo in Rumunijo. Konti-gent, ki se je dosegel pod ministrom Daranyjem na uvozu klavne živine iz Ogrske v Avstrijo, se s sedanjim kontingentom Srbije in Rumunije ne doseže. Zadovoljive so avspicije, da se z Bolgarsko kmalu sklne trgovin-ska pogodba, ki mora brezdvomno stopiti na mesto obveze največje ugodnosti. To pa je tudi edino dobro pri celem tem pogodbenem skle-panju.

Poslanec Markhl svojim volilecem.

Ljutomer, 21. julija. Državni poslanec Markhl je imel v svojem volilnem okraju shod, v katerem je poročal o svojem delovanju in seda-danjem političnem položaju. Glede slovenskih vseučiliških zahtev je trdil, da jim manjka vsake stvarne podlage. Za Slovence bi bilo po nje-govem mnenju boljše, da bi si osno-vali gospodarske šole, ker vseučilišče bi ne bilo za drugega, nego da bi se na njem vzgojevala hujskajoča urad-niška tolpa. Odgovitev državnega zbora zelo obžaluje. Po odgoditvi je vse mogoče. Med te mogoče stvari spada tudi razpust parlamenta. Slo-venci hočejo s svojo izsiljevalno poli-tiko z drugimi Slovani vred ugonobi-ti, odnosno udušiti Nemce v Av-striji, toda to se jim ne bo posrečilo, ker Nemci tem napadom ne podležejo in bodo končno vendarle kot zmago-valci izšli iz tega boja. — To blebete-nje poslanca Markhla so njegovi vo-lini backi sprejeli z velikim zado-ščenjem na znanje.

Štajerski namestnik grof Clary v Trbovljah.

Trbovlje, 21. julija. Štajerskemu namestniku se priredi ob prihodu v Trbovlje, kjer si namerava ogledati rudnik in druga podjetja ter javne naprave, oficijalen sprejem. Tega se udeležijo vsa trboveljska narodna društva s Sokoli na čelu. Namestnik se mora na lastne oči prepričati in tudi slišati, da so Trbovlje s Hrastni-kom slovenski kraj in da so Nemci ter nemškutarji le nadležni tujei, ki delajo po nepotrebnem nemir ter provocirajo domače prebivalstvo. Iz teh razlogov se že dokaj živahno agi-tira za okrašenje poslopij s sloven-skimi trobojnicami.

Trbovlje, 21. julija. Čujemo, da se bodo namestniku ob njegovem obisku v Trbovljah sporočile razne lokalne želje in potrebe, zlasti pa da bi bile Trbovlje z ozirom na število prebivalstva in svojo davčno moč povzdignjene v trg. To bi bilo največ-jega pomena za bodočo sestavitev la-škega okrajnega zastopa.

Klerikalni pobji v Vrbju pri Žalecu.

Žalec, 21. julija. Čevljar Franc Cokan, kateri je bil minulo nedeljo po noči na povratku s Ciril - Meto-dove slavnosti v Žalcu smrtno nevar-no ranjen, je začel danes bloditi in bo najbrže umrl.

Žalec, 21. julija. H klerikalnemu pobju v Vrbju vam sporočam še na-slednje podrobnosti: To nedeljo je bi-le obletnica znanega pobja, katerega so tudi izvršili člani klerikalne mladinske organizacije v Vrbju. Fantje so imeli piko na tov. Janeza Drobeža, samo zaradi tega, ker se je udeležil »brezverske« Ciril-Metodo-ve slavnosti v Žalcu. Niso ga dobili, zato pa sta jim prišla v pest kmet Korent in čevljar Franc Cokan. Te-ga je zlasti napadel kmečki fant Pesko, kateri je bil že enkrat zaradi napada na g. Suštersiča iz Žaleca iz političnega sovraštva obéutno kazno-van. Pesko se je udeležil klerikalne-ga mladinskega »izobraževalnega« tečaja v Mariboru in je kmalu na to po nekem naprednem shodu v Gri-čah naprednjaka Suštersiča smrtno nevarno ranil. Cokanu je sedaj pre-rezal pljuča in je malo upanja, da bi okrevail. Vsi napadalcii so cerkveni peveci.

Žalec, 21. julija. Splošno mne-nje je, da zaslužijo v prvi vrsti ka-zen za vrbski zločin intelektualni njegovi povzročitelji in med temi se imenujejo v prvi vrsti kaplana Schreiner in Jehast ter iz žalske ob-činske službe izbacenjeni organist Zu-pane. Čudno je, da se je bojevitost klerikalnih fantov v žalski okolici, odkar »delujeta« tu Schreiner in Jehast, več ko potrojila.

Pozno pojasnjen zločin.

Maribor, 21. julija. V maribor-ski bolnišnici je umrl kmečki fant Herzog iz Rač, katerega je ob prili-ki nekega pretepa pred Mohorkovo gostilno v Račah nemški polir Sauer v silobranu smrtno nevarno ranil. Na smrtni postelji je priznal Her-zog, da je sam pred dvema letoma v Gradcu nekoga zbedel do smrti, a ga niso dobili kot krivca, temveč je že nekdo drug sedaj zaradi istega zlo-čina ves ta čas zaprt. Po nedolžnem obsojenega so na brzobjavno obvestilo izpustili.

Reklama za »slovensko« podjetje.

Celje, 21. julija. Tukajšnje slo-venske špecerijske trgovce je obisko-val te dni nek možak, kateri se je predstavljil v sumljivi šmokovski nemščini »als den Agenten der »Go-spodarska zveza« in Laibach«. To klerikalno podjetje se lepo priporoča slovenskim trdkam z agentom, ki niti slovenski ne zna!

Nemško učiteljsko zborovanje v Gradcu.

Gradec, 21. julija. Včerajsna otvoritev nemškega učiteljskega zbo-rovanja se je izvršila z »živio-klic« na cesarja. K zborovanju so prišli zastopniki vlade, dežele in mesta, dalje številni državni in deželni po-slanci.

Krščansko - socijalna nasilstva na Dunaju.

Dunaj, 21. julija. Dva dni zapore-doma so krščanski socijalci na Du-naju razbili od naprednjakov sklica-ne shode. Na teh shodih so namera-vali poročati posamezni napredni občinski svetniki dunajski o škanda-loznih razmer dunajske komun-al-ne politike. Krščanski socijalci so razbili shode, da se na ta način iz-ogonejo neprijetnosti, dajati radi teh razmer javnosti odgovor. Včera se je vršilo skupno posvetovanje vseh dunajskih naprednih političnih dru-štev, da se dogovorijo, kaj je potreb-no ukreniti proti tem krščansko-so-cijalnim nasilstvom. Javna zborova-nja se bodo vršila tudi še vnaprej in napredni poslanci hočejo zahtevati od ministrstva notranjih zadev nov zborovalni varstveni zakon, ki bo da-jal zborovajem tudi nasproti napa-dom in nagajivostim komune gotovo varnost.

Nemški cesar na Dunaju.

Dunaj, 21. julija. Iz zanesljivega vira se poroča, da pride nemški ce-sar Viljem dne 20. septembra obi-skat našega cesarja.

Gibanje med tekstilnim delavstvom v Brnu.

Brno, 21. julija. Društvo indu-strijcev za izdelovanje sukna je iz-javilo, ker je delavstvo odklonilo po-sredovanje obrtnega inšpektorja, da je odpoved delavstvu določena s 23. t. m. Če bi se delavstvo v zadnjem trenutku ne odločilo za drugo tak-tiko, se v nedeljo zapro vse tovarne in bo 12.000 delavcev ob službo.

Žetev v Ameriki.

Winepeg (Canada), 21. julija. Že-tev je letos jako slaba in zaostaja za lansko več kakor za polovico.

Štrajk železničarjev na Angleškem.

New Castle, 21. julija. Štrajk že-lezniških uradnikov se vedno bolj razširja in postaja vznemirljiv. Že-lezniški uradniki ustavljajo z mali-mi izjemami povsod delo: Osebnii promet je zelo oviran, tovarni pro-met pa v posameznih krajih popol-noma počiva.

Udeleženci slovanskega kongresa v Carigradu.

Carigrad, 21. julija. Pet udele-žencev slovanskega kongresa v So-fiji, med njimi dr. Kramáfa in pred-sednika ruske dume Gučkova, je po-vabil ruski poslanik v Carigradu k sebi na diner. Večera so se udeležili tudi turški veliki vezir, vai turški ministri in predsednik turškega par-lamenta.

Razgovor z bolgarskim finančnim ministrom.

Ko smo se slovanski žurnalisti dne 3. t. m. vozili v Sofijo, so na postaji v Dragomanu priklopili našemu vlaku salonski voz, v katerem se običajno vozijo bolgarski ministri.

Sprevedniki so nam na to povedali, da se vozi z nami finančni minister Salabašev.

Kmalu na to je vstopil v naš kupe mlad gospod, ki je nam rekel, da se nahaja v ministrovem spremstvu in da je prišel k nam se seznaniti, ker je izvedel, da smo Slovenci.

Predstavili smo se drug drugemu in spregovorili par vpljudnih besed.

Gospod je na to odšel. Kmalu na to se je vrnil ter mi rekel, da bi bilo ministru Salabaševu zelo drago, ako bi ga hotel kdo izmed Slovencev posetiti v njegovem salonu. Izgovorjati smo se, da smo v navadni potni obleki itd. A vse to ni nič pomagalo, prijatelj Bolgar je venomer silil, naj ministra obišče vsaj eden izmed nas. Končno sem se odločil jaz.

Mladi bolgarski znanec me je peljal v ministrov salon. Ko sem vstopil, je sedel minister na divanu poleg mize tik ob vhodu.

Njemu nasproti ste sedeli njegova gospa, dama junonične postave in njegova hčerka, krasno 16 do 17 letno dekle, z izrazito bolgarskim tipom.

Minister Salabašev, velik, močan mož, plavih las, nima na sebi ničesar bolgarskega. Če bi ga srečal na ulici v Sofiji, bi ga nemara proglasil za kakšnega nemškega profesorja, ki potuje po Balkanu v naučne svrhe.

Ko sva vstopila v salon, je minister vstal, ko me je bolgarski znanec predstavil, mi je prijazno podal roko ter dobrodušno vzkliknil: »Mnogo sem že čital o Slovencih, a dosedaj še nisem spoznal nobenega.«

Velil mi je, naj se vsedem na fotelj.

Na to me je jel izpraševati to in ono: O kulturnih in političnih razmerah slovenskih, o šolstvu, o gospodarskem razvoju itd. Nato se je informiral o zdravstvenem stanju župana Hribarja ter vprašal, ako pride na vseslovanski kongres. Ko sem mu povedal, da je g. župan zadržan se udeležiti kongresa, je pripomnil, da obžaluje, češ da bi rad poznal tega znamenitega moža.

Na to sva jela govoriti o raznih kulturnih in političnih vprašanjih, tičečih se Bolgarske.

Na mojo opazko, da je v zadnjem času mnogo čitali o ustanovitvi drugega bolgarskega vseučilišča, je zanikalno zamahnil z roko ter pripomnil: »Listi so krivo poučeni. Verjemite mi, da pri nas na ustanovitev

drugega vseučilišča resno nihče ne misli. Eno vseučilišče nam zasedaj popolnoma zadostuje, vzgoji nam popolnoma dovolj inteligence.

Drugo vseučilišče bi samo pomnoževalo vrste učenega proletarijata, kar bi pa prav gotovo ne bilo v interesu države.

Druga pa je stvar s tehniško visoko šolo. Do sedaj imamo, kakor vam bo morda znano, samo tehniško fakulteto na vseučilišču.

To fakulteto izpopolniti in jo eventualno preustrojiti v samostojno visoko šolo, o tem pač vlada že dlje časa resno razmišlja.

In nemara prav na tem temelju sioni časnikarska vest o ustanovitvi drugega našega vseučilišča.

Prešla sva na to na odnosa med Bolgarsko in Srbijo. Vprašal sem: »Vaša ekscelencija, kakšno je sedaj razmerje med Bolgarsko in Srbijo? Ako je verjeti časopisom, so se prav v zadnjem času prijateljski odnosi med obema državama znatno poslabšali?«

Minister je energično zmajal z glavo ter odgovoril: »Ne, ne, to ni res, to so časnikarske race. Lahko naglašam, da razmerje med Bolgarsko in Srbijo že ni bilo dolgo tako intimno prijateljsko, kakor prav sedaj.«

»Potem se je pač nadejati«, sem pripomnil, »da pride v kratkem do carinske unije med obema državama?«

Minister Salabašev: »Dvomim. Carinsko unijo smo sklenili l. 1906. s Srbijo, a to je preprečila Avstrija. Sedaj je položaj drugačen, zato je malodane izključeno, da bi v dohodnem času prišlo do bolgarsko-srbske carinske zveze.«

Na opazko, da je to s slovanskega stališča žalostno, je minister pripomnil: »Da, da, tudi jaz to obžalujem!« (Ta ministrova izjava je v nasprotju z vestjo iz Beograda, priobčeno v snočni številki našega lista, da je bolgarska vlada poklicala v Sofijo svojega beogradskega poslanika Toševa, da mu da pooblastilo za pogajanja o carinski uniji s Srbijo. Kaj je sedaj resnično: ministrove besede ali beogradska vest? Verjetno je tudi beogradska vest, saj je znano, da državniki semtertje govore prav nasprotno od tega kar mislijo. Opomba pisčeva.)

Pogovor se je na to okrenil makedonskemu vprašanju.

»Gospod minister«, sem dejal, »makedonsko vprašanje je prav sedaj bolj pereče kakor kdaj prej, ali se je nadejati skorajšnje definitivne njegove rešitve?«

Salabašev je postal silno resen in se je globoko zamislil. Na to je počasi, polagajoč vsako besedo na tehtnico, spregovoril: »Položaj v Makedoniji je za slovansko naseljenje

silno težak, vendar pa ni več tako obupen, kakor je bil pod starim režimom.

Turčija je sedaj ustavna država, na njenem krmilu so moderni svobodni ljudje, za to se je nadejati, da napočijo tudi za Makedonijo v kratkem boljši časi.

»Ekscelencija«, sem začudeno vprašal, »Vi v to verujete? Malo poznam Makedonijo, prepotoval sem jo sicer, a ne verujem, da bi kdaj bilo dobro za Makedonijo pod tem ali onim turškim režimom.«

Salabašev je resno zrl v daljavo. Nobenega odgovora ni dal, a z njegovega obraza je bilo čitati: »Prav govoriš!« ...

To je vsebina interviewa z bolgarskim finančnim ministrom.

Deželni odbor v službi denuncijantov.

V Vipavi je nastavljen za živinozdravnika Ljubljčan L. S., nedolžna stvarica, mož, ki se svoj živ dan ni nikoli brigal za politiko in ki je vse drugo, kakor pristašnapredne stranke. Mož je rad vesel in s semtertja dovoli tudi kako nedolžno šalo, sicer pa vestno izpolnjuje svoje dolžnosti. A zgodilo se je nekoč, da se je docela nedolžno pošalil z ženo deželnega poslanca Perhavca. Perhavc je bil radi te šale ves v ognju. Kričal je, da bo S-u že navil ušesa in da bo ga že spravil iz Vipave. In res je moža ovadil pri deželnem odboru. Kaj je v tej ovadbi navedel, se ne ve. Dejstvo je, da je na to ovadbo pred kratkim prišel v Vipavo odposlanec deželnega odbora, da preišče vso stvar. Uradnik je zaslíhal več oseb, živinozdravnika pa ni mogel, ker je odšel po svojem poslu več dni z doma, ne da bi se mu bilo preje dostavilo vabilo na zaslišanje. Ko se je vrnil, je dobil vabilo — seveda je med tem uradnik, ki je preiskoval stvar, že odšel v Ljubljano. Živinozdravnik je takoj napravil na deželni odbor vlogo, v kateri je naznanil, da je na razpolago preiskovalnemu uradniku in da pride osebnost na odgovor v Ljubljano dne 18. ali 19. t. m. Mesto odgovora na to vlogo je dobil pretekle soboto dekret, s katerim se ga obvesča, da je deželni odbor v svoji seji dne 11. t. m. sklenil, da se ga iz službenih ozirih s 1. oktobrom odpušča iz službe. Pod dekretom stoji opazka: »Ker je 5 mest na Kranjskem sedaj prostih, lahko prosite za eno izmed teh mest.«

Deželni odbor je torej, ne da bi obdolženca zaslišal, verjel denunciaciji ter živinozdravnika odpustil. Stori je to, dasi je moral vedeti, da je bil Perhavčev svak, nadučitelj Punčuh iz Vrhpolja pred sodiščem obsojen, ker je živinozdravniku očital nekaj sličnega, zaradi česar ga je denunciral Perhavc. In na tako denun-

cijacijo se je deželni odbor oziral in obdolženca kar brez vsakega zaslišanja naložil najostrejši kazni, s katero sploh razpolaga, — odpustitev. To je škandal, ki mu ni najti kmalu primere. To se pravi, da so pri deželnem odboru denuncijacijam odprta vrata in duri in da vsaka še tako podla in nizkotna denunciacija doseže svoj namen. Perhave se tega dobro zaveda, zato je denunciacija sedaj njegovo glavno opravilo. O tem bomo povedali še marsikatero zanimivo zgodbi. Pri tem seveda ne bo v najboljšo luč postavljen naš vse časti vredni visoki deželni odbor.

Slovenski list nemških trgovcev.

Vest našega lista, da nameravajo nemški in nemčurski trgovci izdajati svoj list v slovenskem jeziku, odgovarja resnici. List bo zagovarjal interese nemških trgovcev med Slovenci, priporočal bo nemško-slovensko »sporazumljenje« ter se posebno krepko zavzemal za nemško »Kranjsko hranilnico«. Razume se samo ob sebi, da ga bo bogato podpirala nemška šparkasa, a baje tudi od »Südmärke« bo dobival znatno podporo. Kdo bo urednik novega lista, še ni dognano. Baje se je uredništvo ponudilo znanemu Linhartu. Tega pa baje nič posebno ne veseli priti v Ljubljano; ljubljanska tla so zanj prevroča. Zakaj, to vé že on sam. List nemških trgovcev bo nosil ponosno ime »Dan«.

Čehi o Slovencih.

»Samostatnost«, organ čeških radikalcev, prinaša v zadnjem času stalno informativno rubriko »Slovenci«, v kateri poroča o značilnejših dogodkih iz našega kulturnega, političnega in gospodarskega življenja. Rubriko oskrbuje znani prijatelj Slovencev g. J. K. Strakatý.

Srečanje na parniku iz Carigrada v Varno.

Slovenec, ki se je udeležil vseslovanskega zleta v Sofiji in na to napravil še izlet v Carigrad, nam piše: Ko smo se pretekli petek vračali Sokoli in drugi izletniki iz Carigrada na krovu Lloydovega parnika »Brno« proti Varni, se pač nihče ni nadejal, da bi našel na parniku razen izletnikov še kakšnega Slovenca. Izletniki smo imeli trobojne znake z napisom »Ljubljana«. Ko smo šetali na krovu, se je nam približal gospod, ki je nas v naše velike začudenje nagovoril slovensko ter nas vprašal, ako smo Slovenci. Ko smo mu to pritrdili, je mož radostno vzkliknil: »Potem smo rojaki. Jaz sem Postojčan, Kraigher je moje ime.« Da smo bili tudi izletniki rojaka veseli, se razume samo ob sebi. Kraigher je ras na to povabil v svojo kabino — on je strojnik na parniku — ter nas imenitno pogostil prav po stari no-

LISTEK.

Zaljubljeni kapucin.

Vesela povest iz ljubljanske preteklosti.

(Dalje.)

X.

Olimpija ni bila umetnica. Pella je kakor sraka in vsa njena igra je bila omejena na to, da je z rokami rogovčila po zraku in kazala noge. Spadala je med one ženske, ki niso mogle prenašati skromnih razmer, v katerih jim je bilo sojeno živeti, ki se je hotela dvigniti iz teh razmer, pa jo je vihar življenja vrgel ob tla. Gledališče je bilo zanjo, kakor za mnoge druge, zadnje zavetišče in zadnja postaja, predno je padla v blato.

Bila je bogata izkušnja. Poznala je svet in ljudi, poznala vse užitke in vsa trpljenja, a to poznanje ni imelo zanjo nobene vrednosti več, saj je bila že davno iz tistih let, ko bi si bila mogla še pomagati z njim.

»Življenje je, kakor igra,« je modrovala, ko se je, prišedši z Adelgundo iz gledališča na svoje več kot skromno stanovanje, razpravljala in obenem kuhala čaj. »Eden mora partijo dobiti in eden jo mora izgubiti. Jaz spadam med tiste, ki so partijo

izgubili in nič mi več ne more pomagati. Nekaj let bom še životarila pri gledališču in skubila nezrele malomestne mladence, ki se še dajo ujeti v zanjke postarne fregate, potem me bodo vrgli na cesto in končala bom v bedi in v sramoti, kakor že toliko tisoč drugih. In tudi tebe, Adelgunda, ne čaka nič drugega, če boš poslušala samo svoje srce in sledila svojim nagnenjem.«

Trpko je govorila Olimpija, s tisto grenkobo, ki jo ima človek v duši, kadar je resigniral, a se s svojo usodo še ni mogel sprijazniti.

Adelgunda je plaho sedela za mizo. Oprla je glavo ob svoje roke in molče zrla pred sebe.

»Premisli dobro, kar ti svetujem,« je korakajoč po sobi nadaljevala Olimpija. »Vsak človek ima v svojem življenju trenutek, ko se za vselej odloči njegova prihodnost. Meni se zdi, da je tvoj trenutek zdaj prišel. Kaj imaš pričakovati? Razodela si mi svoje razmere in jaz ti lahko rečem, da so ti zaprti vsi izhodi. Ubegla nuna si, nimaš ne sorodnikov, ne prijateljev, ki bi ti mogli pomagati, nikogar nimaš, razen tistega pijanega kapucina, ki nič ni in nič nima. Kaj moreš postati? Pestunja — natakarija — hišina — ničesar drugega. Če imaš toliko moči v sebi, da boš mogla samo sebe premagovati in zatajevati in opravljati dolga leta tako službo, posveti se ji,

in morda najdeš v tem stanu srečo. Toda, zdi se mi, da nisi tega zmožna. Rekla si, da si po smrti svoje matere s 16. letom stopila v samostan. Šest let si tam dobro živela in lenobo pasla, šest let si hodila k spovedi in se v skrivnostni temi spovednice s tujimi moškimi menila o stvareh, o katerih bi se v nobeni podobni družbi ne upala govoriti. Po užitkih hrepeniš. Švilene obleke bi rada nosila, dragocenosti bi rada imela, rada bi dobro in prijetno živela — e, dekle, ti nisi ne za natakarijo, ne za hišino, ti si že danes izgubljena in vprašanje je samo, ali bo tvoj konec na gnojšču, kakor moj, ali pa boš končala kot pobožna dobrotnica cerkve in siromakov, ki jo bo vse spoštovalo, čeprav je z uničevanjem moških prišla do denarja.«

Adelgunda se še vedno ni gani. Vsa zamaknjena je zrla na mizo in bila vsa bleda.

»Bodi pametna,« je čez nekaj časa zopet povzela Olimpija. »Stari Italijan ti napravi jutri vizito. Rekla sem mu, da si skoro nedolžno dekle, ki sveta še nič ne pozna. Stari norec je bogat. Štirideset let je služil cesarju malomarno in nepošteno — maščuj nad njim vse tiste, ki jim je delal krivice in vzemi mu denarja, kolikor moreš. Star pregovor pravi, da ima vsak možki v svojem srcu dremajočega prasca. Ti si pri starem Italijanu tega prasca zbudila, — dra-

ži ga čim dlje je mogoče, dokler ta prasce zopet ne zadremlje, boš staremu Italijanu lahko praznila žepo, kolikor boš hotela.«

»Ne morem,« je zdaj dihnila Adelgunda. »Starec se mi gabi. Ko bi mi bil simpatičen, ko bi ga mogla imeti rada — da, to bi bilo kaj drugega. Vem, da sem pokvarjena ženska, ali da bi se temu starcu hlinila ... ne, ne.«

»Kako si še otročja!« je vzkliknila Olimpija. »Ko sem bila jaz tvoje starosti, sem ravno tako govorila, in ker sem se tudi po teh nazorih ravnala, sem zaigrala vse svoje življenje. Veruj mi, Adelgunda, zate je bolje, da greš kozarce pomivat in sobe pometat, kajti kot hišina ali natakarija boš laglje prišla do sreče, kakor v kateremkoli stanu, ki ti je še odprt.«

Molče sta popili čaj in zavžili svojo revno večerjico, potem je Olimpija začela svojo sobo spravljati v red.

»Če pride jutri stari Italijan, mora že soba napraviti nanj dober utisk,« je menila Olimpija. »Utisk solidnosti je neizogibno potreben. Mož je star in vaje elegantnih stanovanj, gledališko ciganstvo mu je gotovo zoperno. Tudi ti, Adelgunda, se moraš jutri opraviti preprosto ali ukusno. Med svojimi gledališkimi oblekami bom že dobila kaj pripravnega. Stari norec te ne sme imeti za

trajski navadi. Pri čašah piva in vina in ob šumenju viharov valov Ornega morja, smo se v ljubezni spominjali daljne slovenske domovine. Ko smo se v Varni poslavljali od draga nam rojaka, so bile nam vsem rosne oči.

Jubilej slovenskega pedagoga.

Ta mesec slavi 60letnico svojega rojstva ravnatelj učiteljskega v Mariboru, g. Henrik Schreiner. Jubilar je eden najbolj marljivih delavcev na slovenskem vzgojstvenem polju, je delaven sotrudenik »Potopnika«, pisatelj raznih šolskih knjig ter ustanovitelj in predsednik »Slovenske Šolske Matice«. K njegovemu jubileju so mu čestitali: »Društvo slovenskih profesorjev«, »Slovenska Šolska Matica« in »Hrvatski Pedagog. Književni zbor«. Tudi mi čestitamo zaslužnemu rodoljubi in pisatelju.

Policijske vesti.

Tatvina.

V Glogovici pri Kamniku se je skozi odprto okno splazil neznan tat v hišo gostilničarke Marije Novakove in se najprvo najedel svinjskega mesa ter napil vina. Nato je ukradel sinu Ignacu srebrno žepno uro z dvojnimi pokrovi in srebrno pancir veržico brez obeska. Sinu Franu je tat odnesel črno usnjato denarnico, v kateri je imel 2 K denarja, poleg tega pa tudi nove čevlje. Tudi tam službujoči dekli je vtihotapec vkradel denarnico, v kateri je imela 20 K denarja.

Nevarno pretil.

V Anžičevi gostilni v Hradeckega vasi je včeraj popival Ivan Blažević delovodja, rodom iz Brežic. Mož se je zagledal v natakario. Ker ima ona že izbranega ljubimca in je bil tudi prisoten, je postal Blažević tako ljubosumen, da je zagrozil, da jih bode ustrelil. Ker sta se ga bala, sta poklicala na pomoč policijo, katera ga je vzela v varstvo in izročila deželnemu sodišču.

Razne stvari.

* Ponesrečena razsvetljava. Razsvetljava heidelberskega grada je zaradi velike nevihte nesrečno končala. Več tisoč ljudi se je zbralo, da občuduje razsvetljavo. Kar naenkrat izbruhnje velik vihar. Vse je hitelo proti mostu, ki vodi čez reko Nekar, kjer je nastala velika panika. Mnogo ljudi je padlo v vodo. Enega otroka so v gneči zmečkali. Več oseb pogrešajo. Na reki, kjer je bilo sto in sto čolnov, je bilo še hujske. Signalne svetilke je vihar pogasnil. Ladje so se zadevale in nek parnik se je celo potopil.

kako lahkoživko, ki si jo danes pridobi, jutri pa zopet lahko otrese.«

»Ah, Olimpija, — ne morem, ne morem,« se je razjokala Adelgunda. »Za denar naj se prodam in še takemu grdemu starcu...«

»Ti si postala sentimentalna,« je nekoliko porogljivo vzkliknila Olimpija. »Saj ti ne pravim, da se moraš prodati! Le prodajati se moraš. Stari norec te mora kupovati in kupovati, dobiti pa te ne sme. In če se boš nazadnje res prodala, se moraš prodati za drag denar. Svet te bo sodil samo po visokosti kupnine, ne po tvojem dejanju.«

Olimpija je sedla zopet k mizi in prijazno gladeč Adelgundi lepe lase, ji je tiho govorila:

»Glej, otrok, v življenju je že tako, da ni nikjer nič pravice. Ubogo dekle, ki se speča z vojakom, zaničuje ves svet, metresam visokih posvetnih in cerkvenih gospodov pa se vse klanja. Če ukrade siromašen, gladen človek par čevljev ali star dežnik, bi ga ljudje najraje ubili, če pa kdo ukrade milijon, ga isti ljudje občudujejo. Ravno tako je z ženskami. Postani bogata in vse te bo občudovalo in se ti klanjalo, pa naj si prišla na katerikoli način do bogastva; če pa se ti ne posreči obogateti, boš poginila za plotom in svet bo na te samo pljuval, zakaj, ni je v stvarstvu tako neusmiljene bestije, kakor je človek.«

* Zapravljiva žena. Lord Douglas, brat milijonarja markija Queensburškega, je vstopil k neki železnici in bo imel dva dolarja na dan plače. Lord, ki je imel prej velikanško premoženje, je izjavil, da ga je njegova zapravljiva žena, ki je bila prej pevka v nekem tingel - tanglu, spravila ob vse premoženje.

* Anarhisti v Olomucu. »Mähr. Tagblatt« poroča, da se je olomuški policiji posrečilo, zaslediti tajno društvo čeških anarhistov. Društvo obstoji iz olomuških in novosadskih delavcev in je imelo naslov: »Združene svobodnih anarhistov«.

* Dvesto steklih psov. V laški provinci Lecce se že nekoliko tednov razširja pasja steklina. Število steklih psov presega že število 200. 180 ljudi so psi ogrižali. Bolniki so v zdravniški oskrbi. Uradi pripravljajo celo vojsko na pse, katere se udeležijo orožniki in vojaki, ker se prebivalstvo boji psov. V poslednjem tednu so ustrelili 60 psov.

* Bogat berač. V Augsburgu je umrl bivši drvar Janez Mayr v 65. letu. Bil je splošno poznana oseba, ki je živel od beračenja. Po njegovi smrti so našli v njegovem kovčegu skritih pod cunjami 80.000 mark, 7000 mark v zlatu in 15.000 mark v različnih turških, ruskih in avstro-ogrskih papirjih. Okoli 30.000 mark v obligacijah je sežgal pred svojo smrtjo. Ker Mayr ni bil oženjen in ker nima sorodnikov, napravi država prav dobro kupčijo.

* Brzovlak povozil štiri osebe. Pri postaji Parnek, blizu Monakovega, je zadel brzovlak v voz, na katerem so bile štiri osebe. Vse so bile ubite.

* Štrajk policistov Shanghai. Londonski »Morning Post« poroča, da je 90 pri policiji uslužbenih sikhov na poziv nekega učitelja spuntalo. Zaprli so jih v nek angleški zapor.

* Nemiri v Južnem Kamerunu. V Južnem Kamerunu se je začel gibanje ljudožrskega naroda Makasov. Upor je zelo nevaren. In pričakuje se, da se še bolj razširi.

* Samomori v Pragi. V ponedeljek so se zgodili v Pragi kar trije samomori. Na državnem kolodvoru se je obesil skladiščni delavec Jožef Hovorka. — Ko je privozil podmokelski vlak ob 7. proti Pragi ter se je ustavil, ker je bil zaprt, se je zasiljal iz stranišča nekega voza strel. Železniško osebje je na to našlo nekega mladega moža s prestreljenimi prsi. Njegova legitimacija se je glasila na Jurija Korna, računskega asistenta. — V istem času se je v Riegrovem parku ustrelil iz nesrečne ljubezni 21letni materijalist Zdislav Krystlik.

Olimpija se je počasi razpravljala in je legla v posteljo.

»Bili so časi, ko sem verjela v dobroto in v ljubezen,« je govorila, »in ker sem se po tem ravnala, sem uničila samo sebe. Na svetu ni ne dobrote, ne ljubezni. Prava ženska je tista, ki vsa taka nagnjenja premaga in pozna le samo sebe, svojo srečo in svojo korist. Zdaj pa lahko noč, Adelgunda in stori, kar hočeš.«

Olimpija se je obrnila k zidu in zaspala, Adelgunda pa je ostala še dolgo za mizo, zatopljena v svoje misli. Vstala je šele, ko se je že zunaj danilo. Na njenem obrazu pa ni bilo več izraza skrbi in žalosti, vsa se je smejala. Notranji boj je bil dobojevan in zmagovalo je hrepenenje po užitku, po sijaju in bogastvu nad vsemi pomisleki.

»Saj mi ni odprta nobena druga pot,« je sama sebi v tolažbo mislila Adelgunda. »V klostru sem se ravno dovolj pokvarila, da nisem za nobeno pošteno delo. Ali gorje vam moškimi! Gorje vsakemu posebe, kdor mi pride v roko in gorje vam vsem skupaj!«

Oblečena se je vrgla na posteljo in zaspala s pomilovalnim vzdihom: »Ti ubogi stari norec, kako se mi smiliš!«

(Dalje prihodnjik.)

* Umor iz pohotnosti. V gozdu pri Unterreithenau blizu Lindaua ob Bodenskem jezeru so našli osemletno hčerko nekega mizarja umorjeno. Imela je razparan trebuh. Umor je izvršil kak pohotnež.

* Velike slavnosti strelcev v Bernu. V Bernu so se začele velike slavnosti strelcev, ki bodo trajale do 31. julija. Udeležijo se jih 670 društev s 30.000 strelci, med njimi mnogo tujcev. Med častnimi darovi je srebrni pozlačeni kelih nemšk. cesarja in sevreška vaza francoskega predsednika Fallièresa. Ti darovi imajo skupno vrednost 200.000 frankov.

Najnovejše vesti.

Dementi.

Dunaj, 21. julija. Dementirajo se poročila »Neue Freie Presse«, da se namerava pomnožiti obrežne štacije za torpedovke; najmanj pa se namerava napraviti tako postojanko v Gradežu.

Reakcijonarna zarota na Turškem.

Carigrad, 21. julija. Poroča se, da je bil med glavnimi voditelji reakcijonarne zarote neki bivši veliki vezir. Policija je aretirala več višjih častnikov. Bajse so bili zapleteni v afero tudi nekateri poslanci, katerih imena policija že ve. Še številne nadaljne aretacije se v najkrajšem času izvrše.

Šahovski turnir.

Hamburg, 21. julija. Včeraj se je pričel tu mednarodni šahovskiturnir. Udeležijo se ga 18 svetovnih mojstrov. Zmagali so včeraj Schlächter z Dunaja, Salve z Draždan in Leonhard z Lipskega, ostali remis.

Posvetovanja češkega veleposestva.

Praga, 21. julija. Posvetovanja češkega veleposestva v nacionalno-politični vladni predlogi in o politični situaciji na Češkem so se pričela včeraj v palači grofa Thurna. Predseduje Clam-Martinič, ki je obenem referiral o nacionalno-političnem vprašanju.

Kretsko vprašanje.

Kanea, 21. julija. Mednarodne bojne ladje so včeraj popoldne zapustile pristanišče Kanea.

Bolgarska proti Turčiji.

Sofija, 21. julija. Oficijozni »Preporoc« napada najostreje turško vlado, ker je pustila razorožiti kristjane v Macedoniji, dočim je med mohamedanskim rodnom Muhadžirjev razdeljevala orožje.

Spor med kovinskimi delavci in delodajalci na Ogrskem končan.

Budimpešta, 21. julija. Konflikt med delodajalci in kovinskimi delavci se bo rešil mirno. Pričela so se pogajanja in pričakovati se sme, da bo v dveh dneh že odstranjena vsaka sporna točka.

Marijanski kongres v Solnogradu.

Solnograd, 21. julija. Marijanski kongres se je včeraj zaključil. Med neštevilnimi resolucijami se nahaja tudi ena, v kateri se zahteva, da se morajo upeljati marijanske kongregacije tudi v srednjih in visokih šolah. (Op. ured.: Jako skromna zahteva klerikalcev.)

Za kratek čas.

Mož: Kaj vendar imaš, da si tako sitna. Vsako željo ti izpolnim, kar je mogoče sem pozoren...

Žena: Da, da! A kadar izkazuje moj svoji ženi pozornosti, takrat je čas, da postane žena pozorna na moža.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemšek.

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 20. julija 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910. za 50 kg 9.42
Rž za oktober 1910 za 50 kg 7.05
Koruzna za julij 1910 za 50 kg 5.62
Oves za oktober 1910 za 50 kg 7.17

Efektiv.

Mirneje.

Borzna poročila.

Ljubljanska

»Kreditna banka v Ljubljani«.

Uradni kurzi dunajske borze 20. julija 1910.

Maložbeni papirji.	Denarni	Blagovni
4% majeva renta	93.95	94.15
4.2% srebrna renta	97.80	98.—
4% avstr. krona renta	93.85	94.05
4% ogr.	92.05	92.25
4% kranjsko deželno posojilo	96.50	—
4% k. o. češke dež. banke	94.25	95.25

Srečke.

Srečke iz l. 1860 1/2	474.—	484.—
„ „ 1864	325.—	331.—
„ tiske	309.—	321.—
„ zemeljske l. izdaje	297.75	303.75
„ „ II.	278.50	284.50
„ ogrske hipotečne	247.50	253.50
„ dun. komunalne	531.—	541.—
„ avstr. kreditne	526.—	536.—
„ ljubljanske	80.75	86.75
„ avstr. rdeč. križa	64.50	68.50
„ ogr.	38.40	42.40
„ bazilika	28.40	32.40
„ turške	257.75	258.75

Delnice.

Ljubljanske kreditne banke	445.—	447.—
Avstr. kreditnega zavoda	669.75	670.75
Dunajske bančne družbe	547.50	548.50
Južne železnice	108.—	109.—
Državne železnice	737.75	738.75
Alpine-Montan	742.—	743.—
Češke sladkorne družbe	232.—	234.30
Živnostenske banke	261.—	262.50

Valute.

Cekini	11.36	11.38
Marke	117.40	117.60
Franki	95.25	95.375
Lire	94.75	94.95
Rublji	253.—	253.75

Išče se

47

stanovanje

obstoječe iz 2 velikih in 2 malih sob, predsobe, kuhinje in poselske sobice, če možno s pravico do soporabe vrta, za avgustov termin.

Ponudbe naj se pošljejo na upravnništvo „Slov. Naroda“.

Popolnoma novo higijenično urejena

pralnica in likalnica

se je premestila iz Kolodvorskih ulic
v Šelenburgovo ulico 5 in Knaflovo
ulico 2.

Z velespoštovanjem

Anton Šarc.

Velika, mlada dega
ki sliši na ime „Renof“, 48
se je izgubila
Najditelj naj jo pripelje na Sv. Petra
cesto št. 29 proti primerni nagradi.

Prešernove slike
prodaja in pošilja po poštenu povzetju
Iv. Bonač v Ljubljani.
Cena slike 5 kron. 2073

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel
glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice.
Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno
vsakovrstna posojila in kredite
kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.
Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

Ustanovljena leta 1882. 23
Kmetska posojilnica ljubljanske okolice
registrovana zadruga z neomejeno zavezo
v lastnem združnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59
obrestuje hranilne vloge po 4 1/2 %
brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica
sama za vložnike.
Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim pro-
metom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.
Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000
Posojuje na zemljišča po 5 1/4 % z 1 1/2 % na amortizacije ali pa po
5 1/2 % brez amortizacije na menice po 6 %.
Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.
URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj
in praznikov.
Telefon št. 185. Poštne hranilnice račun št. 828.405.

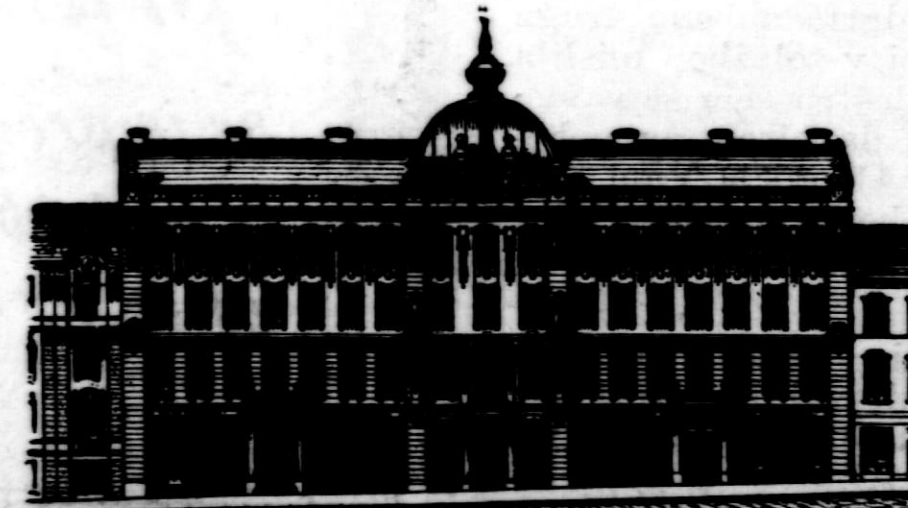
„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“
registrovana zadruga z omejenim jamstvom
Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.
Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga
po 4 1/2 %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči
račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na
najrazličnejše načine. — **Ravnotam menjalnice:** zamenja tuj denar,
prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko.
— **Eskoptira** trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic,
dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.
Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugni
pisarni. 10
Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.
Delniška glavica: Stritarjeva ulica šte. 2. Rezervni zaklad:
K 5.000.000.— Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po K 450.000.—
4 1/2 % čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevnih kurzi.
Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost
vsakega Slovenca je,
da sklene zavarovalno
pogodbo bodisi za
življenje, ali pa proti
požaru le pri slovanski
banki »SLAVIJA«.
Podpirajmo torej
domač slovanski za-
vod, da more nalogo,
ki si jo je stavil, iz-
polniti v najširšem ob-
segu.

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi
je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.
.. Ogromni rezervni fond K 48.812.797.— jamčijo za popolno varnost. ..
Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.
Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj
smrti roditeljev, za doto otrokom.
Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.
Banka „SLAVIJA“ je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko - narodno upravo.
Banka „SLAVIJA“ gmotno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim
dobrodelnim namenom.
Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.
Vsa pojasnila daje drage volje 1
generalni zastop banko „Slavije“ v Ljubljani.

Slovenci!
Oklenimo se z vsemi
močmi gesla: »Svoji
k svojim!«
Osamosvojimo se na
narodno - gospodar-
skem polju!
Ne podcenjujmo se!
Bodimo odločni, mlač-
nost, obzirnost in ne-
doslednost, ki se čim
huje nad nami mašču-
jejo, morajo izginiti.
Osvobodimo se tujega
jarma!

Mestna hranilnica ljubljanska
LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.
.. Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod. ..
Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.
Obstoječih vlog nad 38 milijonov kron.
Za varnost vložnega denarja jamči zraven
rezervnega zaklada še mestna občina
ljubljanska z vsem premoženjem in z vse
svoje močjo. Izguba vložnega denarja je
nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice,
potrjenih po c. kr. deželni vladi, **izključena**
vsaka spekulacija z vloženim denarjem.
Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo
po 4 1/4 % brez odbitka; nevzdignjene obresti se
pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.
vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov
denar.
Posojila na zemljišča po 5% obresti in proti
amortizaciji po najmanj 1/4 % na leto. Daje po-
sojila na menice in vrednostne papirje.
Za varčevanje ima vpeljane lične **domače**
hranilnike, v podpiranje slovenskih trgovcev
in obrtnikov pa **kreditno društvo.** 4